

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1160/2024
11.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Миленка Јовичића, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Владимира Алишића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици Кв бр.706/23 од 17.05.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.504/24 од 10.07.2024. године, у седници већа одржаној дана 11. септембра 2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Миленка Јовичића - адвоката Владимира Алишића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици Кв бр.706/23 од 17.05.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.504/24 од 10.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кв бр.706/23 од 17.05.2024. године усвојен је захтев Основног јавног тужилаштва у Старој Пазови Ктр I бр.73/23 од 05.09.2023. године за изрицање јединствене казне затвора окривљеном Миленку Јовичићу, па су преиначене у погледу одлуке о казни правноснажне пресуде Основног суда у Старој Пазови К бр.537/19 од 23.07.2021. године (правноснажна 30.11.2021. године), којом је окривљени због кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ и кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од две године и четири месеца и новчану казну у износу од 180.000,00 динара, и пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 25/20 од 28.04.2021. године (правноснажна 28.09.2021. године), којом је у поновљеном поступку остављена на снази у целини пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К бр.83/18 од 10.05.2019. године којом је окривљени због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика осуђен на казну затвора у трајању од две године и шест

месеци, па пошто су му овако изречене казне затвора узете као утврђене, окривљени Миленко Јовичић је на основу члана 556. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 60. став 2. тачка 2), члана 62. став 1. и члана 63. став 1. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од четири године и осам месеци и на новчану казну у износу од 180.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Истом пресудом, на основу члана 63. став 1. КЗ, окривљеном је у изречену казну затвора урачунато време проведено у притвору и на издржавању казни затвора по наведеним пресудама.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.504/24 од 10.07.2024. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Миленка Јовичића и његовог браниоца, а пресуда Вишег суда у Сремској Митровици Кв бр.706/23 од 17.05.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Миленка Јовичића - адвокат Владимир Алишић, због повреде закона из члана 485. ЗКП у вези члана 62. и 60. КЗ, с тим што из образложења произилази да указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи побијане пресуде тако што ће одбити захтев за изрицање јединствене казне затвора окривљеном, или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 439. тачка 3) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да је нижестепеним пресудама учињена повреда закона из члана 62. став 1. КЗ у вези одмеравања казне окривљеном, обзиром да окривљени није ступио на издржавање казне затвора по пресуди Вишег суда у Сремској Митровици К бр.25/20 дана 15.04.2023. године, већ се налазио на издржавању казне за кривично дело из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, по пресуди Вишег суда у Сремској Митровици К бр.83/18 од 10.05.2019. године, и то почев од 17.07.2019. године, када је лишен слободе. Према наводима захтева, издржавање ове казне прекинуто је усвајањем предлога за понављање кривичног поступка, а окривљени је ступио на издржавање казне затвора пре него што је пресуда Основног суда у Старој Пазови К бр.537/19 од 23.07.2021. године, донета, односно 17.07.2019. године.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости Врховни суд није прихватио као основане, из следећих разлога:

Одредбом члана 62. став 1. КЗ прописано је да ако се осуђеном лицу суди због кривичног дела учињеног пре него што је започео издржавање казне по ранијој пресуди или за кривично дело учињено за време издржавања казне затвора, суд ће изрећи јединствену казну за сва кривична дела применом одредби члана 60. КЗ, узимајући раније изречену казну као већ утврђену, а казну или део казне коју је окривљени издржао урачунаће у изречену казну затвора.

Одредбом члана 552. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се поступак за изрицање јединствене казне покреће на захтев јавног тужиоца или осуђеног и његовог браниоца, ако је у две или више пресуда изречено више казни а нису примењене одредбе о одмеравању јединствене казне за дело у стицају.

Одредбом члана 556. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да ће суд пресудом којом усваја захтев за изрицање јединствене казне преиначити раније пресуде у погледу одлуке о казни и изрећи јединствену казну (члан 552. тачка 1) ЗКП).

У конкретном случају, Основни јавни тужилац у Старој Пазови поднео је захтев за изрицање јединствене казне затвора окривљеном, а првостепени суд је, ценећи испуњеност услова за спајање казни окривљеном, утврдио да је окривљени Миленко Јовичић кривично дело преваре из члана 208. став 1. КЗ извршио дана 03.09.2013. године, а кривично дело преваре из члана 208. став 3. у вези става 1. КЗ почетком марта месеца 2016. године, за која дела је оглашен кривим и осуђен пресудом Основног суда у Старој Пазови К бр.537/19 од 23.07.2021. године, дакле, пре него што је започео са издржавањем казне затвора у трајању од две године и шест месеци по правноснажној пресуди Вишег суда у Сремској Митровици К бр.25/20 од 28.04.2021. године, а чије је извршење започето дана 15.04.2023. године. Стога је правилно првостепени суд утврдио да су испуњени законски услови из члана 62. став 1. КЗ, за изрицање јединствене казне затвора окривљеном по наведеним правноснажним пресудама, а другостепени суд је правилно поступио када је одбио као неосноване жалбе окривљеног и његовог браниоца, а првостепену пресуду потврдио.

Из наведених разлога, супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 62. став 1. КЗ за спајање казни окривљеном, оцењени су неоснованим.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић